

РЕШЕНИЕ

№ 2153

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ**
като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно
наказателно дело № 20231110202485 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на изпълнителния директор на «С Адвайзър» АД, ЕИК ***** със седалище и адрес на управление гр. София, р-н «Изгрев», бул.»Цариградско шосе» № 101 чрез пълномощника му –адв.С. – САК против Наказателно постановление № 7215000140/11.01.2023 г., издадено от Зам.кмет на Столична община, с което на основание чл.53 вр.чл.27, чл.83 и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.123, ал.1 от ЗМДТ за нарушение на чл.14, ал.4 от ЗМДТ на дружеството-жалбоподател е наложена имуществена санкция размер на 500 /петстотин/ лева.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно постановление. В тази връзка се сочи, че при съставяне на АУАН и при издаване на обжалваното наказателно постановление били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В текста и на двата акта липсвало пълно и ясно описание на нарушението и начинът на определяне на субекта на нарушението.

По –нататък, в жалбата се излагат подробни аргументи, че дружеството купувач на процесния недвижим имот (жалбоподателят «С Адвайзър» АД) е

могло да се снабди с документ, удостоверяващ възникналото в неговия патримониум право на собственост, най-рано на 24.10.2022 г., от която дата било разпореждането на съда по несъстоятелността, с което било разрешено да се издаде постановлението за възлагане в полза на купувача. В този смисъл предвиденият двумесечен срок по чл.14, ал.1 от ЗМДТ изтичал на 24.12.2022 г., а дружеството изпадало в забава от 29.12.2022 г.

На последно място, в жалбата се навеждат доводи, че в конкретиката на казуса са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН за определяне на случая като маловажен такъв.

По изложените съображения се отправя искане към съда за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Претендира се и присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание, проведено пред настоящата инстанция, дружеството –жалбоподател се представлява от пълномощника си –адв. Йовчева – САК. Последната в дадения ход по същество на делото пледира съдът да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление. Моли за присъждане на направените от доверителя ѝ разноски, за които представя списък и доказателства за извършеното им плащане.

Административно-наказващият орган, редовно призован, се представлява от юрк.Сотирова, която изразява становище за основателност на жалбата, поради което издаденото НП следвало да бъде потвърдено от съда, като правилно и законосъобразно. При такъв изход на делото претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение № 7215000138/19.12.2022г., съставен от св.М. на длъжност инспектор в дирекция „Общински приходи“, отдел ОП- Нови Искър при Столична община е констатирано, че дружеството-жалбоподател «С Адвайзър» АД, ЕИК 206319971 е придобило недвижим имот, а именно поземлен имот с идентификатор 00357.5350.11 с площ 1713 кв.м., с адрес гр. Нови Искър, р-н

Нови Искър, ул.»Кременица». Това придобиване на правото на собственост върху НИ било обективизирано с постановление № 260036/18.05.2022 г., издадено от СГС, търговско отделение, VI-5 състав. Постановлението на съда влязло в сила на 08.09.2022 г., с което съдът постановил, че възлага недвижимия имот на «С Адвайзър» АД, ЕИК 206319971. Това постановление било вписано в Агенцията по вписванията на 02.11.2022 г. с акт № 119, дело № 62861/02.11.2022 г.

Като собственик на гореописания недвижим имот дружеството «С Адвайзър» АД следвало в двумесечен срок писмено да уведоми Столична община, Дирекция «Общински приходи», отдел «Нови Искър», на чиято територия се намира имота, за размера на отчетната стойност на придобития недвижим имот, с оглед конкретното определяне на годишните задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци. Тази информация била подадена в отдел „ОП –Нови Искър“ на 19.12.2022 г. чрез пълномощник на управителя на дружеството.

Актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ, като посочил, че дружеството е изпаднало в забава от 09.11.2022 г.

Актът бил съставен в присъствието на пълномощник на управителя на дружеството, който подписал същия с отбелязване, че има възражения. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН било депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН с вх. № ДНИ22-ТД26-46/23.12.2022 г.

Въз основа на съставения акт и след преценка на подаденото възражение като неоснователно Зам.кметът на Столична община при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация издал срещу дружеството-жалбоподател атакуваното наказателно постановление, с което за извършеното нарушение на основание чл.123, ал.1 от ЗМДТ дружеството е санкционирано с налагане на имуществена санкция в размер на 500 лева.

Препис от издаденото НП бил връчен срещу подпис на пълномощника на дружеството-жалбоподател на 31.01.2023 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, а именно: АУАН № 7215000138/19.12.2022г., възражение вх. № ДНИ22-ТД26-46/23.12.2022 г., Заповед № СО20-РД-09-1136/30.01.2020 г. на Кмет на СО, Разпореждане № 264615/30.08.2022 г. и постановление № 260036/18.05.2022 г. на СГС, търговско отделение, VI-5 състав, декларация по чл.14 от ЗМДТс вх. № 7215006110/19.12.2022 г.; както

и от гласните доказателствени средства.

Съдът кредитира изцяло събраните по делото писмени доказателства, тъй като същите изхождат от съответните компетентни органи и няма основания за поставянето им под съмнение.

Съдът кредитира с доверие и показанията на свидетеля –актосъставител Начева, възприемайки ги като обективни и логични, които намират подкрепа в приложените по делото писмени доказателства.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на въззивен съдебен контрол административно-наказателен акт, и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН, с оглед на което същата се явява процесуално допустима.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи. Съгласно разпоредбата на [чл. 128, ал.1 от ЗМДТ](#), актовете за установяване на нарушенията се съставят от служители на общинската администрация, какъвто съгласно представените по делото писмени доказателства по делото е и св.Милена Начева. Наказателното постановление също е издадено от териториално и материално компетентен орган - Зам. кмет на Столична община, овластен да издава наказателни постановления по ЗМДТ, съгласно чл. 128, ал.1, in fine и приложената към материалите на делото Заповед № СО20-РД-09-1136/30.01.2020 г. на Кмет на Столична община. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на пълномощник на дружеството-жалбоподател.

Според настоящия съдебен състав, обаче в хода на административно – наказателното производство при съставяне на АУАН и издаване на обжалваното НП са допуснати процесуални нарушения, които намира за съществени и ограничаващи правото на защита на жалбоподателя.

Разпоредбата на [чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ](#) изисква за новопостроен или

придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията да подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. За дефиницията на понятието "предприятие" [§ 1 от ДР на ЗМДТ](#) препраща към [Закона за счетоводството](#), а според чл. 2, т. 1 от последния предприятия се явяват търговците по смисъла на [Търговския закон](#). От своя страна [чл. 1, ал. 2 от ТЗ](#) посочва, че търговските дружества са търговци. Следователно доколкото санкционираното лице е търговско дружество, същото се явява предприятие по смисъла на [чл. 14, ал. 4 от ЗМДТ](#) и за него е възникнало задължението, след придобиването на процесния недвижим имот, да подаде информация за отчетната му стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. Макар и посочената норма да не конкретизира начина, по който следва да бъде изпълнено това задължение, със Заповед № ЗМФ-1173/18.12.2019 г. на Министъра на финансите е одобрен образец на данъчна декларация по [чл. 14, ал. 1, 4, 5 и 6 от ЗМДТ](#) за облагане с данък върху недвижимите имоти и следователно надлежният ред за подаване на необходимата информация е посредством подаването на декларация по утвърдения образец.

Съдът намира за основателно възражението в жалбата, че от текста на АУАН и НП не става ясно как е определен субектът на нарушението, като констатира, че както в акта, така и в наказателното постановление липсва пълно и ясно описание на нарушението. Също така, актът е съставен на дружеството само като "юридическо лице", но не и като „предприятие“, в каквото качество всъщност то дължи изпълнението на процесното задължение, като по този начин не са посочени релевантните факти за възникване на задължението за подаване на декларацията от санкционираното лице, респ. за законосъобразното ангажиране на отговорността му. Именно санкционираното дружество в качеството си на предприятие е било задължено да посочи отчетната стойност на имота и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

Непълнотата на относимите към твърдяното нарушение факти в АУАН и НП винаги ограничава правото на защита, тъй като наказаното лице се защитава именно срещу фактите, като непосочването им представлява съществено процесуално нарушение и обуславя отмяна на издаденото НП.

По –нататък, следва да се отбележи, че дружеството се е защитавало по фактите, като във възражението си е посочило, че процесното постановление за възлагане на недвижимия имот, въпреки че е влязло в сила на 08.09.2022 г., дружеството –жалбоподател не е могло да се снабди със заверен препис от същото, поради незавършена процедура по връчване на посочения съдебен акт. Дружеството е получило заверен препис от постановлението за възлагане на 27.10.2022 г., след което същото е било представено в Агенцията по вписванията и вписано на 02.11.2022 г. На 19.12.2022 г. дружеството е подало информация за отчетната стойност на придобития имот в Столична община, като на същата дата срещу него е бил съставен и АУАН.

Изложените аргументи в подаденото възражение срещу акта изобщо не са били предмет на обсъждане и анализ от страна на АНО, който само бланкетно се е произнесъл, че възражението е неоснователно. Административно –наказващият орган е следвало да извърши задълбочена проверка на всички факти и обстоятелства и едва след това да пристъпи към издаване на наказателно постановление, тъй като издаването на НП не се свежда до посочване за какво е съставен АУАН и какво е неговото съдържание и не представлява просто възпроизвеждане на съставения акт за установяване на административно нарушение, а постановяване на правораздавателен акт при осъществяване на административно-наказващата дейност на държавата. В тази връзка настоящият състав намира за нужно да отбележи, че се явяват напълно основателни твърденията и оплакванията в жалбата за това, че съставения АУАН съдържа неправилно възприети факти и обстоятелства от актосъставителя, които впоследствие са възпроизведени и в атакуваното наказателно постановление.

Само за пълнота на изложението, съдът ще посочи, че в случая с издаденото наказателно постановление е ангажирана административно –наказателната отговорност на юридическо лице, която е обективна и безвиновна, поради което и не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на нарушението. Въпреки това, обаче и в текста на АУАН и на НП е посочено, че „деянието е извършено виновно, чрез бездействие“, което още веднъж поражда съмнение в субектта на нарушението и потвърждава констатацията на съда, че административно-наказващият орган буквално е възпроизвел текста на съставения АУАН, без да извърши собствен прочит и

анализ на същия.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че неправилно е била ангажирана отговорността на дружеството-жалбоподател, поради което и атакуваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на правния спор право на разноски има жалбоподателят, чийто процесуален представител своевременно е поискал присъждането на такива и е представил доказателства за извършеното им плащане. Ето защо и на основание чл.36 от Закона за адвокатурата вр. чл.18, ал.2 вр.чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед направеното от процесуалния представител на АНО възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение, в полза на дружеството-жалбоподател следва да се присъдят разноски в размер на 400 лева, съобразно съобразно обжалвания материален интерес.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 вр. ал.3 от ЗАНН и чл.63д, ал.1 и ал.2 ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 7215000140/11.01.2023 г., издадено от Зам.кмет на Столична община, с което на основание чл.53 вр.чл.27, чл.83 и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.123, ал.1 от ЗМДТ за нарушение на чл.14, ал.4 от ЗМДТ на «С Адвайзър» АД, ЕИК ***** е наложена имуществена санкция размер на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на «С Адвайзър» АД, ЕИК 206319971 разноски, представляващи адвокатско възнаграждение в размер на 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____